

РЕШЕНИЕ

№ 279

гр. Благоевград, 12.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на дванадесети май през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Узунов

Членове: Катя Сукалинска
Моника Христова

като разгледа докладваното от Моника Христова Въззивно гражданско дело
№ 20221200500100 по описа за 2022 година

Производството по реда на чл. 435 и следващите от ГПК е образувано по
частна жалба от ЛЮБ. Г. Л. против постановление от 25.11.2021г. по изп.д.
№263/2021г. по описа на ДСИ при РС Благоевград, с което изпълнителното
производство е спряно.

Недоволен от постановения акт вискателят твърди, че същият е
неправилен и незаконосъобразен, постановен в нарушение на
съдопроизводствените правила. Навеждат се твърдения, че съдът неправилно
е приложил материалния закон и по-конкретно чл. 638, ал.1 от ТЗ, тъй като не
са налице доказателства вземането на длъжника спрямо Гаранционния фонд
да е включено в масата на несъстоятелността. Излагат се подробни
съображение относно липсата на предпоставките за спиране на
производството, тъй като вземането на жалбоподателката не е било предявено
и прието при условията на чл. 690 ТЗ. Липсват и доказателства, че
имуществените права, върху които е наложена обща възбрана и заповест са част
от масата на несъстоятелността. Искане отмяна на обжалваното постановление
и оставяне без уважение искането на синдика за спирането му, както и
присъждане на адвокатско хонорар за настоящото производство.

В законоустановения срок е постъпило отговор на частна жалба от
синдика на „****“ ЕООД /н/, който счита жалбата за неоснователна.
Навеждат се твърдения, че дружеството длъжник по изпълнителното дело има
прието вземането към КТБ /н/ в размер на 291 082,67 лева. Към настоящия
момент няма постъпили плащания по особената сметка на несъстоятелността,
както на гарантираните суми от Фонда за гарантиране на влоговете в банките

на възложителя „****“ ЕООД в размер на 196 000 лева, така и на сумите, включени в първата и втората частична сметка за разпределение, тъй като върху вземането на „****“ ЕООД е наложен заповест по настоящото изпълнително дело 263/2021 по описа на ДСИ при БРС. Твърди се още, че гарантираните от Фонда 196 000 лева са част от масата на несъстоятелността, поради което е незаконосъобразно предприемането на принудителни индивидуални мерки срещу това имущество и образуването на изпълнително дело. Посочва, че обща възбрана и заповест се налагат само в производство по несъстоятелност, поради което такива не са налагани в настоящото изпълнително дело. Твърди, че правилно съдебният изпълнител е спрял изпълнителното производство с оглед възможността на взыскателката да предяви вземането си в производството по несъстоятелност. Искане потвърждаване на постановлението.

В мотивите си ДСИ оспорва жалбата като неоснователна, като счита, че същата следва да бъде оставена без уважение.

Въззивният съд, след като прецени наведените от жалбоподателя доводи, при съобразяване на акта, чиято отмяна се иска, закона и всички останали обстоятелствата по делото, намира следното:

Изпълнително дело № 263/2021г. по описа на ДСИ при БРС е образувано с разпореждане от 26.10.2021г. на същия ДСИ въз основа на молба, подадена от ЛЮБ. Г. Л. и изпълнителен лист от 08.07.2015г., издаден по гр.д. № 2524/2014г. по описа на РС Благоевград в полза на Л.Г. срещу И. „****“ ЕООД за сумата от 79 512 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди – морални болки и страдания, вследствие на настъпила на 16.07.2013г. смърт на наследодателя им Иван Лазаров при трудова злополука, ведно със законна лихва върху сумата, считано от 16.07.2013г. до изплащане на дължимото, както и сумата 1192,68 лева – разноски за адвокатско възнаграждение.

С молбата за образуване на делото взыскателят е поискал налагането на заповести върху наличните моторни превозни средства на длъжника, както и справка за наличните недвижими имущества и банкови сметки и касети.

С нова молба от 02.11.2021г. взыскателят е поискал налагане на заповест върху вземането, което длъжника има от „Фонд за гарантиране на влоговете в банки“. Същата е оставена без уважение, като с резолюция от 04.11.2021г. ДСИ е указал на взыскателя, че длъжникът по делото е в производство по несъстоятелност, като съгласно чл. 638, ал.1 и ал.4 от ТЗ производството е спряно по силата на закона, а наложените заповести и възбрани са непротивопоставими на кредиторите на несъстоятелността.

В отговор на разпореждането на ДСИ взыскателят е подал нова молба от 05.11.2021г., с която отново моли за налагане заповест върху посоченото вземане на длъжника по изпълнителното дело. Посочено е още, че вземането не е включено в масата на несъстоятелността, като няма доказателства за това. Твърди, че не са налице основания за спиране на делото, тъй като вземането на взыскателя не е предявено и прието по реда на чл. 690 ТЗ.

С разпореждане от 08.11.2021г. ДСИ е уважил молбата на вискателя и е наложил запор върху посоченото вземане до размер на вземането по делото.

В отговор на полученото запорно съобщение Фондът в молба от 12.11.2021г. е посочил, че гарантираният размер на влоговете на длъжника „****“ ЕООД е в размер на 196 000 лева, но тъй като върху вземането са наложени запови, Фондът не е изплатил гарантираната сума на дружеството. Сочи още, че вземането е обект на съдебен спор между Фонда и синдика на дружеството.

С покана за доброволно изпълнение, връчена на 18.11.2021г. длъжникът по процесното изпълнително дело е уведомен за образуването му, като му е предоставен двуседмичен срок за доброволно изпълнение.

На 24.11.2021г. по изпълнителното дело е постъпила молба от Т.И., в качеството му на синдик на дружеството длъжник по делото, с която се посочва, че същото е обявено в несъстоятелност, с което е започнато принудително изпълнение спрямо масата на несъстоятелността, което изключва приложение на индивидуално принудително изпълнение по ГПК. Образуването на изпълнително производство и налагане на обезпечителни мерки след тази дата е забранено от закона. Поискано е прекратяване на изпълнителното производство и вдигане на наложените обезпечителни мерки.

С обжалваното в настоящото производство разпореждане ДСИ, позовавайки се на разпоредбите на чл. 432, т.7, вр. с чл. 638 ТЗ, е спрял процесното изпълнително дело поради откриване на производство по несъстоятелност по отношение на длъжника.

Частната жалба е процесуално допустима, тъй като отговаря на изискванията за редовност по чл. 275, ал. 2 вр. чл. 260 и чл. 261 ГПК.

По същество същата е неоснователна, поради следните съображения:

Спирането на изпълнителното производство означава временно преустановяване на следващите се изпълнителни действия, като извършените до спирането действия остават в сила заедно с възможността изпълнението да се възобнови, когато основаниято за спиране отпадне. Според разпоредбата на чл. 638, ал.1 от ТЗ с откриване на производство по несъстоятелност се спират изпълнителните производства срещу имуществото, включено в масата на несъстоятелността с изключение на имуществата по чл. 193 ДОПК. Спряното производство се прекратява, ако вземането бъде предявено и прието при условията на чл. 693 от ТЗ. Спирането на изпълнителното производство е директна последица на решението за откриване на производство по несъстоятелност, настъпваща *ex lege*.

След служебна справка съдът установи, че с решение № 27 от 06.07.2018г. по т.д. № 84/2017г. на Пернишкия окръжен съд е открито производство по несъстоятелност на „****“ ЕООД. Поради това и на основание чл. 638, ал.1 от ГПК по силата на закона се спират всички изпълнителни дела срещу имуществото на длъжника, включено в масата по несъстоятелността, каквото е и процесното изпълнително дело.

Неоснователно е възражението на вискателя, че вземането на длъжника

към Гаранционния фонд не е част от масата по несъстоятелността. Съгласно разпоредбата на чл. 614, ал.1 от ГПК масата на несъстоятелността обхваща: 1. имуществените права на длъжника към датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност; 2. имуществените права на длъжника, придобити след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност. Съдебният изпълнител няма правомощия да проверява дали имуществото е част от масата на несъстоятелността, доколкото спирането на образуваните изпълнителни дела е по силата на закона.

Неоснователно е и възражението, че не са налице предпоставките за спиране на производството, тъй като вземането на вискателя не е било предявено и прието при условията на чл. 690 ТЗ. Предявяване на вземането в законовите срокове има отношение единствено по отношение предпоставките за прекратяване на изпълнителното дело на основание чл. 638, ал. 4 от ТЗ, но не и по отношение спирането на същото. Отделно от това съдът намира, че вземането на вискателя представлява обезщетение за неимуществени вреди, произтекли от трудова злополука с нейния наследодател. Същото произтича от трудово правоотношение, поради което съгласно чл. 687, ал. 1 ТЗ синдикът е длъжен без оглед на срокове да впише служебно вземането в списъка на приетите вземания /Определение № 185 от 16.03.2018 г. на ВКС по гр. д. № 3492/2017 г., IV г. о., ГК/. Дори това да не е сторено, след като по отношение на дружеството длъжник е открито производство по несъстоятелност /универсално принудително изпълнение/, не би могло да се осъществява срещу същия търговец и паралелно индивидуално изпълнение, дори и въз основа на съдебно решение по трудов спор, предвид разпоредбата на чл. 638, ал. 1 ТЗ за спиране на всички изпълнителни производства. Ако изпълнителното производство е започнало въз основа на влязло в сила решение и вискателят не е предявил вземането си или същото не бъде прието, то висящността на спряното изпълнително производство се запазва, докато е налице висящо производство по несъстоятелност.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановление от 25.11.2021г. по изп.д. №263/2021г. по описа на ДСИ при РС Благоевград, с което изпълнителното дело е спряно.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

